

Князь-тъ. *(плачешко.нъ)*. О Геновево сладко име мое, блазь на мене днесъ, наша-та жалость преобърна ся сега на радость. Творче на небе-то и на земля-та, прійми мож-тъ топлосърдечнъ благодарность, коуж-то ти приносямъ за тойзи прего-гольмый даръ.

Графица-та. Наистина е тойзи даръ най го-льмъ. — Азь сега могъ свободно да рекъ, че съмъ ся вторый пѣтъ родила, или като да съмъ въскръ-снала отъ мъртвы-тъ; и за това трѣба догдъ не смы дошли юще въ дворъ-тъ, да ся нареди да ся свѣршава служба въ църквѣ баремъ наймалко за еднъ годинъ. *(Графъ-тъ стои на странѣ и плаче)*.

Князь. О сладко чедо мое! благодари щемъ Богу съ сичкѣ-тъ си душѣ и сѣрце, и принося щемъ дарове на жертвѣ, само като ни е харизаль тебе.

Княгиня-та. Дай Хунсе дрехи-тъ да облече майка чедо-то си *(подава ги)* дойди дѣщи моя *(Геновева земва и ся облича, и князь-тъ земва Шлерцен-райха на рѣцѣ и го цѣлува)*.

Князь-тъ. Сладко унуче мое, *(цѣлува го)* стра-далче мое, зеръ на дѣда ти бѣше писано тука да тя види пѣрвый пѣтъ?

Княгиня-та. *(земва Шлерценрайха)* чедо майки-но, сираче майкино *(облича го и цѣлува го)*.

Князь-тъ. *(земва Графъ-тъ за рѣкѣ-тъ и до-вежда го до Геновевѣ)*. Не плачи сынко мой, не плачи! твоя-та невинность добръ ми е позната *(земва и Геновевѣ за рѣкѣ-тъ)*. На, дръжь тѣзи рѣ-кѣ като нѣженъ залогъ на ваша-та любовь. Жи-